

REPUBLIKA HRVATSKA
VIJEĆE ZA VODNE USLUGE

10000 Zagreb, Ul. grada Vukovara 220

KLASA: 325-11/22-03/222
URBROJ: 346-99-23-2
Zagreb, 15. prosinca 2023.

VODOOPSKRBA I KANALIZACIJA d.o.o. Split

MOSLAVINA d.o.o. Kutina

VG VODOOPSKRBA d.o.o. Velika Gorica

PREDMET: Članak 33. Zakona o vodnim uslugama; primjena odredbe na kratkoočno zaduživanje čiji izvor povrata čine bespovratna sredstva vanjskog financiranja

- stručno mišljenje, daje se

Poštovani,

Vodoopskrba i kanalizacija d.o.o. Split, Moslavina d.o.o. Kutina i VG Vodoopskrba d.o.o. Velika Gorica (dalje: isporučitelji vodnih usluga) obratile su se ovom Vijeću slijedećim zahtjevom za izdavanje stručnog mišljenja, kako slijedi.

1. Zahtjev za izdavanje stručnog mišljenja

Sadržaj zahtjeva sva tri isporučitelja vodnih usluga, u najsazetijem obliku iskazujemo kroz navode Moslavine d.o.o. Kutina:

„Društvo ima potrebu za kratkoročnim zaduženjem u svrhu premošćivanja problema tekuće nelikvidnosti koja nastaje zbog vremenske neusklađenosti plaćanja obveza prema izvođaču i stvarne refundacije EU sredstava.

Naime, sukladno Ugovoru o dodjeli bespovratnih sredstava (članak 2, točka 2.4.) prihvatljivi su svi izdaci nastali do 31.12.2023. godine. Sukladno Ugovoru Društvo će „metodom nadoknade“ u prvom kvartalu 2024. godine tražiti povrat sredstva za sve plaćene obveze do 31.12.2023. godine, a sredstva za plaćanje navedenih obveza do kraja godine osigurali bi iz kratkoročnog zaduženja.

Uzevši u obzir činjenicu da se navedeno kreditno zaduženje ne smatra izvorom financiranja investicije već služi za premošćivanje vremenske neusklađenosti plaćanja obveza i refundacije sredstava molimo Vas tumačenje da li se na navedeno primjenjuje čl.33 Zakona o vodnim uslugama?“

Vodoopskrba i kanalizacija d.o.o. Split postavlja i alternativno pitanje primjenjuju li se odredbe članka 33. stavka 1. podstavka 1. i 2. Zakona o vodnim uslugama kumulativno ili alternativno.

2. Mjerodavni propisi

Za predmetno pitanje mjerodavni članak 33. stavak 1. Zakona o vodnim uslugama (NN br. 66/19; dalje u tekstu: ZVU) te podredno su članak 5. stavci 7. i 8. ZVU i članak 57. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva (NN br. 153/09, 90/11, 56/13, 120/16, 127/17 i 66/19; dalje u tekstu ZFVG).

Članak 33. stavak 1. ZVU glasi:

„Granica zaduživanja javnih isporučitelja vodnih usluga

Članak 33.

(1) Ukupna godišnja obveza plaćanja po osnovi svih zaduženja javnog isporučitelja vodnih usluga ne može biti veća od:

– 20 % njegovih ostvarenih prihoda iz cijene vodne usluge u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje i

– 90 % njegovih ostvarenih prihoda iz naknade za razvoj u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje.

(...)“

Člankom 5. stavcima 7. i 8. ZVU (Načela) propisano je:

„(7) Troškovi upravljanja komunalnim vodnim građevinama, uključujući održavanje komunalnih vodnih građevina i troškovi poslovanja javnog isporučitelja vodnih usluga financiraju se iz cijene vodne usluge.

(8) Financiranje gradnje komunalnih vodnih građevina uređuje se zakonom kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva.“

Člankom 57. ZFVG propisano je:

„Prihodi od naknade za razvoj koriste se za financiranje gradnje komunalnih vodnih građevina sukladno planu gradnje komunalnih vodnih građevina *odnosno za financiranje otplate zajmova i kredita za gradnju komunalnih vodnih građevina sukladno financijskom planu javnog isporučitelja vodnih usluga, koji se donose u skladu sa zakonom kojim se uređuju vodne usluge.*“

U smislu članka 68. stavka 1. točka 9. Zakona o vodnim uslugama (NN 66/19) Vijeće za vodne usluge u nastavku daje slijedeće:

3. Stručno mišljenje

Činjenična osnova zahtjeva sva tri isporučitelja vodnih usluga istovjetna je.

Sva tri isporučitelja provode projekte sufinancirane sredstvima Europskih kohezijskih fondova i imaju status korisnika u ugovorima o dodjeli bespovratnih sredstava iz Europskih kohezijskih fondova s posredničkim tijelom razine 1 (ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo) i posredničkim tijelom razine 2 (Hrvatske vode).

U provedbi projekta isporučitelji vodnih usluga imaju sklopljene ugovore o javnoj nabavi (dalje u tekstu: ugovori o javnoj nabavi) s izvršiteljima radova, dobavljačima robe i pružateljima usluga (dalje u tekstu: ugovaratelji).

Razdoblje prihvatljivosti troškova nastalih u ispunjenju ugovora o javnoj nabavi, a sukladno odredbama ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava iz Europskih kohezijskih fondova (čl. 2.4.) je 31.12.2023.

Isporučitelji vodnih usluga prvo moraju podmiriti troškove ugovarateljima u okviru razdoblja prihvatljivosti troškova (31.12.2023.), a potom metodom nadoknade potraživati isplaćena sredstva kao refundacija od strane posredničkog tijela razine 2 (Hrvatskih voda) u prvom tromjesečju 2024.

S obzirom da je riječ o značajnim sredstvima, koje isporučitelji vodnih usluga ne mogu podmiriti iz svojih sredstava, na isteku 2023. godine nastaje problem likvidnosti, koji bi isporučitelji vodnih usluga premostili kratkoročnim kreditnim zaduženjem, a povrat kratkoročnoga kredita podmiriti od primljene refundacije po ugovorima o dodjeli bespovratnih sredstava iz Kohezijskih fondova Europske unije.

Za povrat kratkoročnog kredita ne planiraju se koristiti sredstva naknade za razvoj, koja po odredbama ZFVG inače služi otplati kredita i zajmova uzetih za gradnju komunalnih vodnih građevina.

U kontekstu okolnosti:

- da *jedini planirani izvor povrata* kratkoročnog kredita čini iznos buduće refundacije prethodno isplaćenih prihvatljivih troškova po ugovorima o javnoj nabavi;
- da je podmirenje prihvatljivih troškova iz ugovora o javnoj nabavi, prvobitno namirenih ugovarateljima od strane isporučitelja vodnih usluga, refundacijom od strane posredničkog tijela razine 2 (Hrvatskih voda) prema isporučitelju vodnih usluga, *nedvosmislena ugovorna obveza* iz ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava iz Kohezijskih fondova Europske unije te
- da su podstavci 1. i 2. stavka 1. članka 33. Zakona o vodnim uslugama *striktno vezani* za prihode iz cijene vodnih usluga (podstavak 1.) odnosno za prihode iz naknade za razvoj (podstavak 2.), kao izvore povrata obveza iz takvih zaduženja;

ovo Vijeće smatra da se odredba članka 33. Zakona o vodnim uslugama ne primjenjuje na ovo kratkoročno zaduženje.

U pravno analognim situacijama, a primjera radi, Zakon o proračunu (NN 144/21) u članku 121. stavku 5. isključuje primjenu zakonskog limita zaduženja jedinica lokalne samouprave od 20 posto ostvarenih prihoda na „iznos zaduživanja jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave do iznosa ukupno prihvatljivog troška projekta iz članka 122. stavka 1. ovoga Zakona“. Članak 122. stavak 1. odnosi se na dugoročno zaduživanje najviše do iznosa ukupno prihvatljivog troška projekta sufinanciranog iz sredstava Europske unije.

Iznimno od prethodnog isključenja primjene članka 33. Zakona o vodnim uslugama na predmetno kratkoročno zaduženje, ako bi se pod pretpostavkom da dio troškova bude ocjenjen kao neprihvatljiv od strane posredničkih tijela, isporučitelji vodnih usluga morali bi podmiriti obveze iz kratkoročnog zaduženja subvencijom, potporom ili pomoći iz proračuna jedinica lokalne samouprave, što se u praksi rijetko događa i neizgledno je ili refinancirati kratkoročno zaduženje dugoročnim zaduživanjem. Dugoročno zaduživanje za otplatu kredita za gradnju komunalnih vodnih građevina provodi se, sukladno članku 57. ZFVG, na teret prihoda iz naknade za razvoj. U takvom slučaju mišljenja smo da se na takvo dugoročno zaduživanje primjenjuje samo ograničenje iz članka 33. stavka 1. podstavak 2 ZVU, („90 % njegovih ostvarenih prihoda iz naknade za razvoj u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje“), bez obzira na limit iz podstavka 1. („20 % njegovih ostvarenih prihoda iz cijene vodne usluge u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje“).

S poštovanjem,

Predsjednik Vijeća

Vladimir Šimić

Dostaviti:

- strankama
- internetska stranica Vijeća